

نظر به باطن نعمت‌های بهشتی همان مقام بالاتر از بهشت است

شماره پرسش: ۸۵۰۷

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۳/۲/۱۹ ۰۵:۰۰:۰۰

متن پرسش

با سلام و احترام حضرتعالی فرموده اید: عنایت داشته باشید اگر خداوند به اهل ایمان بهشت را وعده می‌دهد به چیز کمی وعده نداده است، می‌ماند که هستند اولیائی که از مقام تجلی اسماء الهی که اصطلاحاً مقام واحدیت است می‌گذرند تا به مقام تعین اولی که مقام فناء فی الله است برسند. اینان آن کسانی هستند که از بهشت می‌گذرند و لذا همه چیز را در فنای به حق می‌بینند و اظهار می‌دارند: «ما رَأَيْتُ شَيْئاً إِلَّا وَرَأَيْتُ اللَّهَ قَبْلَهُ وَ مَعَهُ وَ بَعْدَهُ» یعنی هرچیزی را به جنبه‌ی حقانی‌اش می‌بینند. همین‌ها هم نظر به بهشت را به کلی منتفی نمی‌دانند چون بهشت محل تفصیل نور تعین اول است. آری این‌ها به بالاتر از بهشت هم نظر دارند. ۱. چون انسانها در نهایت سرنوشتشان یا بهشت هستند یا جهنم. پس اولیا الهی هم باید در بهشت باشند. در روایات داریم که اهل البیت (ع) به بهشت بودن خودشان بارها اشاره کرده اند. این درست که اولیا در بهشت هستند اما در بهشت مخصوص خودشان؟ ۲. در تفسیر حکیمانه سوره واقعه جنبه باطنی نعمتهای بهشتی بیان شده است. مثلاً در باره «فاکبه» صورت کشفیات معنوی است که واجد جمیع کمالات است و «لحم طیر» صورت لطائف حکمی و دقائق معانی معنوی است یعنی اهل فنا و قرب در قیامت به هر کشفی و به هر حکمتی که خواستند، می‌نگرند و آن را می‌یابند و حاصل به‌کاربردن قوای نفس در راه خدا و در اختیار گرفتن خطورات نفس، ظهور این کشفیات معنوی است. وقتی باطن این نعمتها این گونه است چه لزومی دارد به بالاتر از آن نظر کنند؟ با تشکر

متن پاسخ

باسمه‌تعالی: سلام‌علیکم: آری همین‌طور است که می‌فرمایید چون نظر به باطن نعمت‌های بهشتی همان مقام بالاتر از بهشت است. در آن مباحث بحث در صورت‌های بهشتی بود که این صورت‌ها، صورت عقاید و اخلاق ما است و در بحث اخیر بحث در باطن آن صورت‌ها که همان عقاید و اعمال است که آن جنبه‌ی حقانی عقاید و اعمال می‌باشد. موفق باشید